

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Β΄. - ΤΕΥΧΟΣ ΙΒ΄.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1880

Οὐκ ἔστι περὶ δέου ἂν θεοτίμου ἀνθρώπου
βουλευσάτω ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οικείων. (Πλάτ. Θεαγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1880

Ἔς τᾶμπα τση σράταις ἔκαμε, ἔς τᾶβγα τση μονοπάτια,
καὶ ἔς τὸν καλό τση γυρισμὸ δὲν ἤρε τί νὰ κόψη.
Σαρακινὸς τὴν ἀγναντᾶ Ν ἀπὸ ἕψηλῆ ραχοῦλα,

κ' ἡ κόρη τὸν ἀγναντεψε κοντὰ ἔς τὸν "Αἰ-Γηῶργι.
— Ἀφέντη "Αἰ-Γηῶργι μου, κῆ ἀφέντη καθαλλάρι,
ἔποῦσαι ζωσμένος μὲ σπαθί, καὶ μὲ χρυσὸ κοντάρι,
νὰ κάμω τᾶμπα σου χρυσᾶ, καὶ τᾶβγα σ' ἀσημένια,
καὶ τὰ ξυλοκεράμιδα Γοῦλο μαργαριτάρι,

ν' ἀνοίξουνε τὰ μάρμαρα νὰ κρύψουν τὸ κοράσι.
Ἀνοίξανε τὰ μάρμαρα κ' ἐκρύψαν τὸ κοράσι.
Νά, κ' ἔφτασ' ὁ Σαρακινὸς κοντὰ ἔς τὸν "Αἰ-Γηῶργι.
— Ἀφέντη, "Αἰ-Γηῶργι μου, κῆ ἀφέντη καθαλλάρι,
ν' ἀνοίξουνε τὰ μνήματα νὰ ἔβγᾶλλον τὸ κοράσι,

νὰ βαφτιστῶ ἔς τὴ χάρι σου ἐγὼ καὶ τὸ παιδί μου,
ἐμὲ νὰ ἔβγᾶλλον Κωσταντί, καὶ τὸ παιδί μου Γιάννη.—
Ἰὰ νὰ κερδίση ταὶς ψυχαὶς ἀφέντης "Αἰ-Γηῶργις,
ἀνοίξανε τὰ μάρμαρα, κ' ἔβγαλαν τὸ κοράσι.

(ἀκολουθεῖ).

Ἰαπωνῶν διανοητικὴ ἀνάπτυξις.

Οἱ Ἰαπωνοὶ ἔχρυσιν ἔκτακτον πρὸς τὸ ἐκπαιδεύεσθαι τάσιν καὶ εὐκολίαν εἰς τὸ μαθάνειν, ἀπὸ τινων δ' ἑτῶν ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις αὐτῶν ἐβάδισε ταχύτατα. Ἐν Τοκίῳ ὑπάρχουσι πλεῖστοι βιβλιοπῶλαι, ἐφ' ἅπασαν δὲ τὴν Ἰαπωνίαν πρὸ πολλοῦ εἰσὶν ἰδρυμένοι βιβλιοθήκαι δημόσiai. Ἐν ἔτει 1872 ἰδρύθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἰαπωνίας μεγάλη βιβλιοθήκη, περιβληθεῖσα τὸν τύπον τοῦ ἐθνικοῦ ἰδρύματος. Τὸ κατ' ἀρχὰς περιεῖχεν αὐτῇ συγγράμματα μόνον ἰαπωνικὰ ἢ σινικὰ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1879 εὐρίσκειται ἐν αὐτῇ σπουδαιοτάτη συλλογὴ βιβλίων καὶ ἐφημερίδων πάσης γλώσσης. Ἡ τυπογραφικὴ τέχνη ἀσκειῖται ἐν τῇ Ἰαπωνίᾳ ἀπὸ ἐποχᾶς ἀπωτάτας. Κατ' ἀρχὰς ἐξετυποῦντο τὰ βιβλία ἐπὶ ξύλου, διὰ στοιχείων ἀμετακινήτων. Τὰ κινητὰ στοιχεῖα εἰσήχθησαν κατὰ τὸν 15' αἰῶνα, ἀλλ' ἡ χρῆσις αὐτῶν ὀλίγον ἐξετάθη ἕνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν σημείων, τῶν ἐν τῇ Ἰαπωνικῇ γλώσσῃ χρησίμων. Αἱ ἐφημερίδες σήμερον ἐκτυποῦνται διὰ κινητῶν χαρακτήρων. Ἡ ἀρχαία ἰαπωνικὴ φιλολογία περιλαμβάνει κυρίως ἔργα ἱστορικὰ καὶ φιλοσοφικά, ποιήσεις καὶ μυθιστορίας. Ἀφ' ἧς ἡ Ἰαπωνία ἠνεώχθη εἰς τοὺς ξένους, οἱ Ἰαπωνοὶ μετὰ ζήλου ἄκρου ἐπεδό-

θησαν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νομοθεσίας καὶ τῶν ἠθῶν τῶν ξένων ἐθνῶν, καθ' ἑκατοντάδας δὲ ἀριθμοῦνται τὰ ἐκδιδόμενα καθ' ἑκάστην τεχνικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ βιβλία, ἐγχειρίδια, λεξικά, κτλ. Ἀπ' αἰῶνων ἰσχύουσι νόμοι ἐκεῖ προστατευτικοὶ τῆς πνευματικῆς ἰδιοκρίσιος καὶ ἡ λογοκρισία. Μόλις πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἐξεδόθησαν ἐφημερίδες ἐν τῇ Ἰαπωνίᾳ, ἀλλ' ὁ περιοδικὸς Τύπος δὲν ἤργησε ν' ἀναπτυχθῆ δι' ἐκπληκτικῆς ταχύτητος. Ἐν τῇ Ἰαπωνικῇ πρωτεύουσῃ ἐκδίδονται, καὶ εἰς πολυάριθμα φύλλα, δώδεκα ἐφημερίδες, αἱ μὲν πολιτικαί, αἱ δὲ σατυρικαί, πᾶσαι δὲ συντασσόμεναι μετ' εὐφυΐας, δημοσιεύονται δὲ παρὰ ταύτας καὶ πολλαὶ ἐφημερίδες εἰς ξένας γλώσσας. Ἐντὸς ἐνός καὶ μόνου ἔτους ἐξῆλθον τῶν ἰαπωνικῶν τυπογραφείων πλεονάζοντων τῶν πεντακισχιλίων νέων συγγραμμάτων.

(ἐκ τοῦ «Αἰῶνος»).

Γ Ν Ω Μ Η

ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

ἐπὶ τοῦ ζητήματος:

«Πῶς διδακτέα ἡ Ἱερὰ Ἱστορία ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις.»

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 241 ἔγγραφον τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Συλλόγου συνελθόντες οἱ ὑπογεγραμμένοι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ι. Μοσχάκη, συνεζητήσαμεν τὸ προβληθὲν ἡμῖν ζήτημα «πῶς πρέπει νὰ διδάσκηται ἐπιτυχῶς ἡ Ἱστορία τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης.» Πάντες δὲ συνεφωνήσαμεν εἰς τοῦτο, ὅτι σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ δὲν εἶνε ἡ μετάδοσις ἀπλῶν ἱστορικῶν γνώσεων, ἀλλ' ἡ δι' αὐτῶν θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσις τῶν παιδῶν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀπερᾶνθημεν ὁμοφώνως, ὅτι ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης πρέπει νὰ διδάσκωνται, ὅσα κατ' ἐξοχὴν συμβάλλονται εἰς τοῦτο.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ εἶδος τῆς διδασκαλίας φρονοῦμεν ὅτι καὶ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας πρέπει νὰ γίνηται χρῆσις τῶν μεθόδων, ὧν χρῆσις γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων, ἤτοι τῆς ἀναλυτικῆς καὶ τῆς συνθετικῆς. Πότε δὲ γίνεται χρῆσις τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μεθόδου, τοῦτο δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ διαγραφῆ, ἀλλ' ἀφίσταται εἰς τὸν παιδαγωγικὸν διδάσκαλον νὰ ποιῆται τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας μεθόδου χρῆσιν κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν καὶ τὸν σκοπὸν, ὃν ἐκάστοτε ἐπιδιώκει.

Ἐν τούτοις δὲν θεωροῦμεν ἀπόσκοπον νὰ ἐπισυνάψωμεν ἐνταῦθα γενικὰς τινὰς χρησίμους εἰς τὴν διδασκαλίαν ὁδηγίας ἀπορροεούσας ἐξ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης. Εἶνε δὲ αὗται αἱ ἑξῆς: